

"Trekvogeltocht 2015"

Zaterdag 10 oktober zijn we met 16 leden van Ken en Geniet naar de kust bij Oostvoorne gereden voor de jaarlijkse "Trekvogeltocht". In deze omgeving maken vele soorten trekvogels hun tussenstop op de trek naar het zuiden. De kust is in ieder geval één van de beste plekken om vogels te spotten, de duinen zijn voedselrijk met veel bessenstruiken. Het zelfde geldt voor de kustlijn, in ons geval de kustlijn bij de Maasvlakte, daar is altijd voldoende voedsel te vinden.

De "Slikken van Voorne" (Natura 2000) is voor veel soorten vogels van grote betekenis. Afhankelijk van de plek binnen het bijna 500 ha grote gebied en de tijd van het jaar, hebben we met wisselende soorten en hoeveelheden vogels te maken, die zeer afhankelijk kunnen zijn van dit relatief kleine, doch uiterst gevarieerde stukje kustgebied. Het door duinen omzoomd gebied bestaat uit schorren, zandplaten, stranden en slikken. Het ligt pal onder belangrijke trekroutes van soorten, die twee keer per jaar dit gebied aandoen en er geheel of gedeeltelijk afhankelijk van zijn.

Samen met het slikkengebied bij de Kwade Hoek (Kop van Goeree) is dit, voor kustlijn volgende trekvogels, één van de zogenaamde "stepping stones" op de route van Siberische- en Arctische streken via de Oostzee, Waddenzee, Frans Atlantische kust naar o.m. Noord-Afrika en andersom. Voor vergelijkbare gebieden in de Zeeuwse- en Zuid-Hollandse delta moeten vogels, vanaf de kustlijn gerekend, tientallen km's het binnenland in vliegen. Na de Waddenzee is dit gebied vaak het laatste noordelijke 'tankstation' op de route d'Afrique. Dat komt omdat de krachtige oceanische dynamiek aan de Frans Atlantische kust trekvogels geen zekerheid biedt voor een rustperiode en/of bereikbaarheid van voedsel, halverwege de 'rit'.

De Slikken van Voorne liggen pal aan de kustlijn. Vogels hoeven voor een eet- of rustpauze niet om te vliegen. Waardoor ze niet interen op hun reeds opgebouwde vetreserves. Zo kunnen ze de volgende stap op hun lange tocht tot een goed einde brengen. Dit geldt voor heel veel soorten die de kustlijn volgen, zoals: eenden, ganzen, sommige zangvogels, waadvogels, steltlopers, meeuwen en andere.

Om 08.00 uur verzamelden we ons bij de Salamander om met goede weersvooruitzichten naar de kust te rijden, toch een tochtje van zo'n vijf kwartier. Aangekomen in het gebied was het nog een beetje heilig maar toen eenmaal de zon goed doorkwam was het prachtig weer. Het eerste gedeelte van de tocht ging over goede paden door het bos- en duingebied aan de noordwestkant van Oostvoorne, het Sijkesslag. We hadden gehoopt al diverse trekvogels, zoals kramsvogels en koperwieken, aan te treffen maar het was vrij stil. Toch hebben sommige van ons ze gezien dan wel gehoord net zoals goudhaantjes, staartmezen, winterkoning, roodborst, gaai, ekster en aalscholver.

Zagen we geen of weinig vogels dan zagen we wel de nog steeds in bloei staande planten waar we even bij stil stonden.

Wanneer we een aantal banken tegenkomen werd geopperd om hier onze koffiepauze te houden en dat deden we dan ook maar.

De plaats had wel een toepasselijke naam, namelijk "De Leugenbank". Of er tijdens onze aanwezigheid leugens werden verkocht houden we in het midden.

Na de koffie vervolgden we onze tocht langs de Kaapduinen waar we het speenvarkengillende geluid van de waterral hoorden maar hem niet te zien kregen. Zo ook het geluid van de Cetti's zanger, een klein (ongeveer 14 cm) bruin zangvogeltje wat meestal een verborgen bestaan leidt en in de dichte vegetatie verblijft.

Intussen waren we aangekomen bij de omgeving van het Groene Strand bij het Oostvoornes Meer.

Tussen het riet liepen we door een meanderend graspad richting de vogelkijkhut. Onderweg hoopten we nog baardmannetjes tegen te komen maar meer als koolmees, pimpelmees, vink en toch ook weer de zeldzame Cetti's Zanger zagen of hoorden we niet.

Aangekomen bij de hut vlogen er gelijk een elftal blauwe reigers op en door onze verrekijkers en scoops zagen we o.a. grauwe ganzen met daartussen enkele toendrarietganzen, grote Canadese gans, zilvermeeuwen, aalscholvers, knobbelzwanen, lepelaars, kleine mantelmeeuwen, slobenden, meerkoeten en een torenvalk.

We vervolgden weer onze tocht langs het Oostvoornes Meer en aangekomen aan het strand zagen we een groot aantal meerkoeten, een vijftal futen, knobbelzwanen en in de scoop een aantal watervogels waar over gediscussieerd werd, was het nu de middelste of de grote zaagbek, moeilijk ze zaten ook te ver weg voor een goede determinatie. Ook hoorden we nog een fazant. Het restaurant waar de onze lunch zouden nuttigen kwam in zicht en zo sloten we omstreeks kwart voor één de ochtendsessie af. In het restaurant hadden we het geluk dat er aan een grote tafel plaats was voor zestien personen, zodat we gezellig bij elkaar zaten.

De bediening had het er maar druk mee, diverse heerlijkheden kwamen voorbij. De één had uitsmijter met spek, de ander een twaalf uurtje (op bruin oerbrood, omelet, zalm en een kroket), broodje pikante kip, broodje kroket of een kaaspannenkoek. Het zag er allemaal voortreffelijk uit en smaakte goed.

Rond kwart over twee vertrokken we voor het middagedeelte met de auto's naar de overzijde van de Slikken van Voorne. We reden naar de Noordzezijde bij de Westplaat - Lyondellhut (vogelkijkhut). Vanuit deze vogelkijkhut hadden we een mooi uitzicht over de Slikken van Voorne. In de verte zagen we zeehonden. Ook dichterbij konden we genieten van water- en wadvogels, rustende aalscholvers, bonte strandlopers, scholeksters, kokmeeuwen, grote mantelmeeuwen, tureluur, kluut, wilde eend, bergeend, kleine zilverreiger, jagende buizerds en een rustende visarend.

Op deze plek hebben we wel een drie kwartier heerlijk in het zonnetje genoten van al het moois wat de natuur ons te bieden heeft. Toch trekken we verder de Maasvlakte op om te kijken of we nog wat andere soorten kunnen ontdekken. De eerstvolgende stop bood niet zo veel dan een aantal meeuwensoorten, wel hoorden we hier ook weer de oeverpiepers en vlogen er een paar spreeuwen langs. Wanneer we besluiten naar het volgende punt te gaan zagen we langs de weg in het beschermde broedgebied een aantal vlinders vliegen en die wilden we ook nog even bewonderen. Zo vlogen er nog oranje luzerne vlinders, icarisblauwtjes, kleine vuurvlinders en diverse witjes.

Op naar de trektelpost op Maasvlakte 2, intussen is het 16.00 uur. Hier zie we nog een tweetal zehonden vlak aan de kust zwemmen en aan de andere kant van de dijk zitten wederom een aantal scholeksters vergezeld van een aantal wulpen. Plotseling ziet een van ons een smelleken, het smelleken is een klein onopvallend valkje die zeker niet bang is uitgevallen, dus de kijkers erop en ja hoor deze kleine jager liet zich goed bewonderen.

We keken hier nog even rond en besloten tegen half vijf de terugreis te aanvaarden en toen we in de auto stapten zagen we nog een paar witte kwikstaarten opvliegen. Ondanks de weinig soorten die je bij een vogeltrek zou verwachten mogen we toch niet klagen over het groot aantal soorten die we vandaag gezien hebben, tweeënveertig vogelsoorten, een aantal vlindersoorten, diverse nog bloeiende planten, paddenstoelen en zehonden. Al met al weer een geslaagde tocht.

Leo Reijnierse, coördinator VWG Ken en Geniet

Natuurvereniging Ken en Geniet